

Slnečné jazerá v Senci patrili diaľkovým plavcom

Predpoved počasia na predposledný deň minulého týždňa znala: Veľká oblačnosť, miestami prehánky, najvyššie denné teploty 14–18 stupňov, mierny západný vlieť. K nej iba toľko, že v okolo Bratislavu tentoraz – platila.

V dôsledku toho aj Slnečné jazerá v Senci zostali dĺžne svojej dobrej povesti obiahnuté už v názve; slnko sa na popolajev oblohe ukázalo iba pred včetom, aj to len na pár minút. Deň pred pretekmi to

leckého športu v Čechách, vrhil sa do chladných vln. Voda mala iba pätnásť stupňov!

Plávalo sa po vymieranej trase vyznačenej bójami, jeden okruh meral dva a pol kilometra. Spôsobu si pomerne veľký náskok vypracoval 18-ročný Roman Krajsovič, aktívny „basenový“ plavec Štátne UK, ktorý to hned od štartu poriadne „napálil“. Nevydržal však dlho, po prvom okruhu vylezol z vody celkom skrehnutý.

Vítazstvo je ked'

vyzerala akoby vodná nádrž nebries nemala dno. Pršalo v piatok večer i v noci, ba aj v sobotu ráno čapotal po hladine jazera chladný dážď. Nie div, že pri brehu bol takmer pusto. Ozajstný ruch obstarávali iba jachtéri bratislavského Slovana. Na brehu skúšali šťastie rybári a vo vode, medzi jachtami, plavci.

Ráno o tri štvrtiny na deväť, napriek nečasu, odštartovali hlavnú disciplínu majstrovstiev Slovenska v diaľkovom plávaní.

Na dvadsaťkilometrovú trať sa vydali štyria odvážlivci, medzi nimi aj muž, ktorý už dvakrát preplával kanál La Manche, major Ján Novák z ASVS Dukla Banská Bystrica.

Pred štartom sa borci poľadne rozvíšili a ponáterali ochranným krémom. Potom na povel hlavného rozhodcu Oldřicha Lišku, nestora otužil-

Aj v tomto prípade, ale i v niekoľkých ďalších v nasledujúcich disciplínach, sa znova ukázalo, aký veľký význam má v našich podmienkach spájanie výtrvalostného plávania s pravidelným otužovaním. Celkom zákonite sa najviac uplatňovali plavci z českých oddielov, v ktorých má symbióza obuč týchto zložiek staré tradície.

Najdlhší traf vyhral zaslúžilý majster športu Ján Novák, ktorý po viac ako siedstich hodinách plávania vyšiel na breh úplne čerstvý, nezadýchaný; do konca vo výbornej nálide odpovedal pred televíznou kameroú na otázky Ing. Borisa Ferienčíka, vlaňajúceho absolútneho majstra Slovenska, ktorý sa tentoraz predstavil v role neúnavného organizátora a propagátora, jedným slovom „duše“ pretekov. (ZáZNAM z majstrovstiev bude televízia vysie-

la 27. septembra na II. programe — pozn. red.) Druhý Zdeněk Joukl z Přerova je tiež skúsený maratóncom a zároveň jedným z ďalších kandidátov na prekonanie Kanála, tretí v poradí Zdeněk Zemen zo Žďáru nad Sázavou je našim čitateľom už známy — pred niekoľkými týždňami absolvoval po Dunaji 108 kilometrov dĺžu plavbu z Bratislavu do Komárnha.

A tak, jednu po druhej, odštartovali v priebehu predpoludnia všetky kategórie. Ako na všetkých športových podujatiach, i tu dostali najlepší medaily a diplomy. Zámerne písem „najlepší“ a nie „vítazi“.

Vítazmi totiž boli všetci, ktorí po namáhavom výkone v studenej vode dokončili na hóju s nápisom „Cler“.

xxxx

◆ Výsledky — 20 km: 1. Novák (Dukla B. Bystrica) 6:22,0, 2. Joukl (Přerov) 7:02,19, 3. Zemen (Žďár nad Sázavou) 8:30,2. 10 km: 1. Simčák (Přerov) 4:08,25, 5 km: 1. Forman (Přerov) 1:52,00, 2. Vykuril (ÚDPaM KG Bratislava) 2:23,50, 3. Ing. Svoboda (Přerov) 2:25,30, 4. Zubák (Čataj) 2:50,40, 1 km — muž: 1. Rezník (Ružomberok) 18:35,00, 2. Hostík (Zvolen) 20:10,00, 1 km — dorastencí: 1.-2. Horák (Slovan Bratislava) a Kriško (Slovan Bojnica) obaja 15:48,00, 3. Rohovský (Slovan Bojnica) 16:20,00, 1 km — veteráni: 1. Skovajsa (ročník narodenia 1929) 18:25,00, 2. dr. Schiller (1925) 23:30,00, 3. Durík (1929) 23:35,00, 1 km — nad 55 rokov: doc. Chorvát (1919) 23:12,00.

LUDOVIT MAJOP

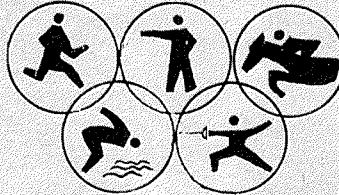
Trúfajú si na La Manche

Ked počujeme meno jednej z malých bratislavských televíznych jednot - TJ Slavín, ned sa nám v mysi vybaví moderný pätboj. To preto, že dlhé roky nielen na Slovensku, ale v celej republike bola hľavnou báštoou tohto portu. Keďže sme sa chceli dozvedieť viac o jej hmlusti, súčasnosti i budúcnosti, zašli sme si a predsedom TJ, zaslúžilým majstrom športu Ing. Vladimírom Černým, CSc., 17-násobným majstrom ČSSR v modernom pätboji a 134-násobným čs. reprezentantom vo vodnom volejbale. Povedal nám:

„Patrime v Bratislave nielen medzi mame, ale aj mladé TJ, pretože sme vznikli v roku 1957, teda pred 20 rokmi. Našim predchodcom bol Posádkový dom armády Žižka, od ktorého sa oddelielo v spomíname roku 40 športovcov,“

VÄČSINOU PÄTBOJÁROV.

Ostupom času vznikali v TJ ďalšie oddiely šermiarsky, ZTV, pešaj a modernej turistiky a od začiatku tohto roku funguje ďiel diaľkového plávania. Môžeme povedať, že sú to všetko športy nie veľmi ozášrené, ved nakoniec aj preto má TJ len 70 členov. Na druhej strane sú to však porty veľmi zaujímavé a náročné. V miestnosti sme mali aj volejbalistov, ktorí radi do roku 1964 II. ligu, (potom oddiel anikol) a hokejistov, hrajúcich diviziú. Ti šak v roku 1960 prešli do BEZ. V súčasnosti máme jednotlivé športy rozdelené na ve skupiny – na

a šerm. Bohatú história pätboja dokumentuje fakt, že sme boli od roku 1957 do roku 1962 a potom ešte v rokoch 1971–72 majstrami ČSSR v družstvach a jednotlivcoch. Ved nakoniec mena Pišút, Polák, Černý, Borgula, Pospech, sírili dlhé roky dobré meno čs. pätboja aj v zahraničí. Od vzniku oddielu však, napriek dosiahnutým úspechom, stále zápasíme s problémami, hlavne materiálnymi. Na začiatku sme nemali takmer nič a pritom cena kompletného výstroja pre pätbojára nie je žiadny špás. Ved

PRETEKÁR POTREBUJE KOŇA,

stajňu, dráhu, šermiarske potreby a telocvičnu, pištole a strelnicu, plavecký bazén a samozrejme, na cezpoľný beh lesné prostredie. Azda len s lesným prostredím sme nemali nikdy ľahkosti, s ostatným však boli a stále sú. Iróniou je, že patrime medzi svetovú špičku, pätbojársky areál však v celej republike nenajdete. V ostatných vyspelých štátach – ZSSR, Poľsku, NSR, Maďarsko, USA – je to už roky samozrej-

mosťou. Len si predstavte pätbojára v Bratislave. Ak chce za deň absolvoovať

TRÉNING V DLŽKE 4 HODÍN, ďalšie 4 musí povinne stráviť v mestskej doprave, pretože jazdíť na koni môže len v Starom háji v Petržalke, strieľať na strelnici SAV na Patrónke, šermovať na Gymnáziu na ul. ČA, plávať v lete na matadorke a v zime v krytom bazéne na Vajnorskej ul. No a behať bud v Hôrskom parku, alebo na Kolibe, či Železnej studenke. Ale i napriek týmto problémom nestrávame optimizmus, myslím si, že sa nám naša práca darí. A dobrou zárukou do budúcnosti je nasa mládežnická základňa, v ktorej máme 20 adeptov moderného pätboja.

V ŠERMIAŘSKOM ODDIELE je 30 členov, ktorí sa špecializujú výlučne na kord. Je to nakoniec analogicky späť s moderným pätbojom. Doterajšími úspechmi sú tituly majstrov Slovenska v súťaži družstiev na roky 1976 a 77 a 3. miesto na majstrovstvach ČSSR v roku 1976. Medzi najväčších patria v TJ pešaj a vodní turisti. Peši napr. každý rok, podľa pokynov MV ČSZTV, značkujú v okoli Bratislavu turistické cesty. Vyrcholením

V roku 1978, ktorý onedlho zaklopne na dvere, sa TJ Slavín rozšíri o ďalšie dva oddiely. Tréner Hrabina bude zaúčať do tajomstiev džuda 60 chlapcov, hoci záujemcov bolo 200. Svetlo užrie aj futbalový oddiel, ktorý bude hrať od jesene v III. triede. Pre zaujímavost, na supiske futbalistov sú viaceri herci bratislavských divadiel – Kukura, Dančiak, Černý, Swan, Kováč, atď. Na záver by sme ešte mohli povedať, že v súčasnosti vedenie TJ Slavín rokuje s TJ Stavoindustria o možnosti fúzie oboch TJ.

PETER ŠKULTÉTY

Predstavujeme ďalšiu z malých bratislavských TJ
★ **Moderný pätboj je ich doménou** ★ **Záslužná práca turistov** ★ **Pribudnú džudisti a futbalisti**

činnosti vodných turistov je už tradičný letný splav dole Hronom, nazvaný „Po stopách SNP“.

DIAĽKOVÉ PLÁVANIE,

o ktoré v posledných rokoch prejavuje záujem stále viac a viac športovcov, nemalo v Bratislave strechu nad havou, a tak sme ho zobraťi pod svoje krídla. A môžem povedať, že práve diaľkoví plavci ubroili tento rok kus dobrej práce. Ved nakoniec zorganizovali na Slovensku všetky oficiálne podujatia. Vedie ich Ing. B. Ferienčík, absolutný majster Slovenska. Pritom na týchto akciach, kde sa pláva niekedy

AŽ STOVKA KILOMETROV,

nehýbali ani obaja čs. premožitelia kanála La Manche Fr. Venclovský a J. Novák. Ak všetko dobre pôjde, rátaname s tým, že sa v krátkej budúcnosti pokúsi Ing. B. Ferienčík (alebo niekto z oddielu) ako prvý Slováč v preplávať La Manche.“